

"אמרי נהוראי" – פרשת "ואתחנן"

יהודי, אשר ביקש ממנה 'מים' כי לא שטה כמה ימים. ענתה לו: "רק אשוב לביתי לאחר הקניה הזריזה, ואביא לך לשתות מן המים שיש לי בביתי". הפציר בה היהודי: "אנא ממך, ברגע זה אני זקוק להרוות את צימאוני, זה דחוף ואין לי סבלנות וכוח לחכות עוד כמה דקות" {מובן כשאמר שאין לו סבלנות לחכות- לא התכוון שיש לו 'משחק' והוא ממחר לשם, אלא שהוא לא יהיה יותר ב'אופוזיציה' של 'אדם עומד ומדבר'... יש דברים שלא אומרים אנו 'בדיוק' במילים את מה שאנו רוצים לעשות או מה שיקרה אלא רק ב'רמז'- כמו העובד שסיפר לחברו: "הבוס שלי הוא כמו תמונה!". שאלו חברו: מה הוא כ"כ מרשים ויפה?!. -"לא, כבר שנים שאני מצפה ומיחל 'לתלות' אותו".} כך שב והתחנן בפניה. כששמעה זאת סבתי נענתה להפצרותיו, והלכה לביתה בטרם הלכה לסופר - להביא לו מיד מים, כאשר התחנן. עם כניסתה לבית 'פרצה צווחת בהלה מפיה'. 'התינוקות הקטנה' שנשארה בבית על המיטה- 'שכבה בתוך גיגית המים- עם ראשו פנימה!! דקות ספורות אחרי - יכל להיות זה כבר 'מאוחר מדי'... } לא תמיד מה שמובן לנו מ'מחשבה ראשונה' ומהירה זה נכון כמו הסבתא שחשבה שהגיגית תעזור...- כמו הקונה ששילם על 'סיגריות' והתחיל 'לעשנם' בתוך החנות. העיר לו המוכר: "אסור לעשן בתוך החנות!". התנגד הלוקח: "אבל הרי 'קניתי פה' את הסיגריות!". ענה המוכר: "נו ומה, והרי גם נייר טואלט של שירותים 'קנית פה'..." } "סבתי הוציאה מיד את התינוקות מהמים, הניחה אותה הפעם במקום בטוח ב%100 - ואצה רצה להביא כוס מים לאותו יהודי. אך כשהגיע למקום ששם פנה אליה- נעלם כ'לא היה'. פנתה היא אנה ואנה, אולם ההלך דמותו לא נראתה 'מלוא האופק'. שליח נאמן ממרום היה הוא, כדי להציל את בתה, ומשמילא את שליח- הלך... התינוקות הייתה 'אמי הצדקנית' ע"ה. זכות המצווה שרצתה לגמול חסד עם יהודי, היא שהצילה את חיי התינוקות, שלימים גדלה והייתה ל'אשת חבר לאבי', 'מרן הגאון רבי יוסף אלישיב', ואני זכיתי שתהיה היא אמי יולדתי".

העלון להצלחת האנשים היקרים: "יצחק בן יוסף", ו"שלומי בן יעקב אהרן"- על אשר נתנו מזמנם להפיץ את העלון הזה בבתי הכנסיות. ולע"נ: סבי החסיד "מימון בן עישה".

לתרומה לעלון הקדוש בנדבת קודש (אפשר גם מכספי מעשר) או **להפצת עלונים** (את החבילה של העלונים מקבלים ללא עלות- רק מתבקש לחלק) ו-**ויקודש העלון להצלחתכם**- נא לפנות ל-מספן: 0527116539. או ל-אימייל: nz0527116539nz@gmail.com.

לקוראי עלון זה הנחה ב"דפוס השושנים".

"ה' אלוקים"- 'רש"י'- רחום בדין. "את גדלך"- זו מדת טובך, וכן הוא אומר, ועתה יגדל נא כח ה' (במדבר יד, יז). **"ואת ידך"-** זו ימינך, שהיא פשוטה לכל באי עולם. **"החזקה"-** שאתה כובש ברחמים את מידת הדין החזקה.

"את ידך"- זו ימינך שהיא פשוטה לכל באי עולם- **רעייתו של רבנו ה'גאון מווילנא'** הייתה גבאית צדקה עם עוד אישה אחת מנשות ווילנא. היו הן מכתות רגליהן לאסוף כספי צדקה מאנשים נדיבי לב למשפחות עניות ויתומות. השתיים היו ידידות נאמנות, והסכימו ביניהן בתקיעת יד, שמי מהן שתלך מהעולם ראשונה, תבוא אל חברתה בחלום - לספר לה מה נעשה בדינה. } יש כאלה שבשביל 'לדעת בנסתרות'- מקבלים רק על 'חברות טובה', ויש כאלה שמשלמים 'תשלום גבוה' - כמו ההוא שנכנס לקורא עתידות- ביקשו הקורא להתיישב, ואמר: "2 שאלות ב100 ש". שאלו המתייעץ: "זה לא יקר מדי- בשביל רק 2 שאלות?". ענה הקורא: "אתה צודק, ומהי השאלה השנייה?". אותה חברתה הלכה ראשונה לבית עולמה. כעבור זמן באה בחלום לרעייתו של הגאון מווילנא, ואמרה לה: אין לי אישור לגלות לך מהנעשה בשמיים אך כיון והבטחתי בתקיעת יד להגיע ולספר, לפיכך נתנו לי רשות מן השמים לגלות לך דבר אחד. והוא, הזוכרת את שפעם הלכנו שתינו לאסוף כסף בשביל הנוקקים, ובדרכנו ביקרנו אצל אישה פלונית כדי 'להתרימה', ולא מצאנו בביתה. אז 'דילגנו' על ביתה - להתרים בתים אחרים. אחרי כמה זמן כשהלכנו יחד, הבחנו בה באה לקראתנו - כשהיא צועדת בצידו השני של הרחוב. אז הורית ב'אצבע', ואמרת שהנה היא מולנו. עברנו לצידו השני של הרחוב והתרמנו אותה לצרכי צדקה. האם את זוכרת 'מעשה זה' ובכן, דעי לך, שהכסף שנטלנו ממנה אמנם 'רשום' בתור מצוות צדקה על שם 'שתינו', מכיוון שנינו עסקנו באותה מצוה ב'שווה'. ה'שביל' שהלכנו בו לאסוף את הכספים, כל 'צעד' ו'צעד' בו, כתוב על שם שתינו ללא שינוי. אבל בנוסף לזאת, רשומה בחלקך ולזכותך בלבד אותה 'הרמת יד' והורדת אצבע', שעל ידי זאת הפנית את תשומת לבי לאותה אישה, ו'דבר לא נשכח'!!

מספרת "הרבנית בת שבע קיינבסקי" ע"ה: 'ירושלים העתיקה', של 'מים עברו'. 'עיר מגוריהם' של **סבי "הגאון הצדיק רבי אריה לויין" זצ"ל ו"סבתי הצדקנית" ע"ה**, יחד עם 'משפחתם הברוכה'. 'תקופת צנע' הייתה זו והסתפקות במועט'. תקופה בה 'ברז' הייתה מושג של עשירים, והמים היו מחולקים ב'משורה' ב'זמנים קבועים'. באחד מן הימים, הזדרזה סבתי לסופר, לרכוש עבור בני הבית 'מצרכים חשובים'. על המיטה בחדר הצנוע והפשוט, שכבה בתה התינוקת. בצד המיטה הייתה מונחת 'גיגית מים' עמוקה, שיצרה כמין 'גדר' חוסמת למיטה, מליפול ממנה. וסבתי יצאה במהירות את הבית. בהליכה מהירה לסופר 'הופרעה' בהלך

"פיתוח הקול בדרך הכלל" – מבוסס על תורת אבי

לראיון עבודה. שואלו המנהל: "אני רואה שרשום ב'רזומה' שלך שהייתה סיבה לפני שנתיים שבגללה היית צריך להיכנס לכלא, אם אפשר לשאול מהי הסיבה?". – "מתן שוחד!". המשיך המנהל: "אני רואה גם שהשתחררת כ"ב מהר, כבר שבועיים אחרי! איך זה קרה?". – "מתן שוחד!".

44. "נשימה דרך האף" מועילה ל"כשל חיסוני". {אנחנו יכולים להקפיד על כ"כ הרבה דברים בריאים, 'אורח חיים נכון', אבל ה'נשימה' זה 'ההתחלה' של כל חיינו, ועליה 'נשענים כולם', ו'בלעדיה הרי הם לוקים בחסר', אף כשהם פועלים מצוין!!- כמו ה"סוכן מכירות" שהגיע ל'כפר נידח' לנסות למכור 'שואבי אבק', ומקבל הסוכן על כל מכירה 'אחוזים' יפים. ואמר לעצמו מסתמא פה עדיין לא 'שמעו' על השואב הלא מוצלח הזה. הקיש על הדלת הראשונה, נפתחה הדלת- אמר בנימוס: "שלום באתי למכור לכם את שואב האבק החשמלי הכי טוב בשוק!". "אינני זקוק לשואב האבק שלך"- ענה בנחרצות בעל הבית. "חכה", אומר הסוכן, "זה רק בגלל שעוד לא ראית את השואב שלי ב'פעולה'..", ומיד שפך 'ערימה גדולה' של 'אבק' ו'לכלוך' שהייתה אתו על כניסת הבית, והוסיף בעודו מנופף ב'פיית השואב': "אם השואב לא ינקה, אני 'יאכל' את כל האבק ב-כ-פ-ת". גיחך בעל הבית וצעק מיד לבנו: "מושי תביא כפית!", ואז פנה שוב לסוכן: "חכה, אל תברח, מושי יביא הכפית, ואז נקרא ל'כל המשפחה' לחזות במחזה המשעשע שלך..", סוכן המכירות התחיל 'להחוויר ולרעוד'. בעל הבית פרץ בצחוק ואמר: "הכפר שלנו בכלל- לא מחובר לחשמל"...

45. "נשימה דרך האף" מסייעת להבריא את "חולשת הגפיים".

ל'הערות' ו'הארות' או ל'הרחבה' בנושא- "פיתוח הקול" בשיטת "פיתוח הקול בדרך הכול" **ממורה מוסמך ויר"ש**, בעל ניסיון רב (הוסמכתי ע"י אבי המורה הדגול אליהו זוהרי בעל כפל תואר במוזיקה B.ed. Mus. ונטורופת N.D) אפשר להתקשר לפלאלפון: 0527116539-**נהוראי זוהרי**. או לאימייל: nz0527116539nz@gmail.com.

לקוראי עלון זה הנחה ב"דפוס השושנים"

"למה "נשימה דרך האף" חשובה כ"כ לקול שלנו- ל'מיתרי הקול', ל'חללי תהודה', ל'דיקציה נכונה' וכו', וכך- ל'שאר חלקי גופינו'?": חלק ד'-

5 סיבות גוספות!":

41. כאשר אנחנו חושבים על "פעילות ספורטיבית"- לנשימה יש 'חלק אינטגרלי' בדרך להשגת "תוצאות טובות". ותרגילי פיתוח-קול- ל"דיבור-שירה-חזנות ועוד" - נכללים ב"פעילות ספורטיבית". נשימה נכונה ויעילה כגון "נשימה דרך האף" הינה חיונית להעברת החמצן בגוף ומסייעת לביצוע אימון באופן אופטימאלי. (1) תסייע לנו להגיע ל"הישגים ספורטיביים" ב'פחות מאמץ'. (2) 'תצמצם' 'פגיעות גוף'. (3) 'תרגיע' את ה'מח' ו-ה'נפש'- שאף הם חשובים מאד לאימון גופני טוב. (4) תועיל ל'ייצב' את ה'עומס' ב"משקלים כבדים" תוך 'שמירה' על "אזור הליבה" ו'תתן הקלה על העומס' באזור ה"גב" ו-ה"מותניים". {נעמים ברגע שמתבאר לנו חשיבות הדבר או האדם שמולנו- אנו כבר לא 'ניתן' לו את 'היחס' שנתנו לו 'קודם' - כמו האדם שנכנס ל'בנק', עקף את כל ה'תור' הארוך של האנשים, וצעק אל ה'כספר': אני רוצה לפתוח פה 'חשבון בנק!'. ענה הכספר: " בסדר גמור, רק תעמוד בתור, יש פה תור!". 'רקע' האיש ברגליו: "..'שוטה' שכמוך, אמרתי לך שאני רוצה להיות בבנק שלכם!". הכספר 'נדהם' מ'ההעזות' וביקש 'באדיבות' (ש'עוד נשארה לו) מהזר- לחזור לראש הטור. האיש חוזר וצועק: "..'שוטה' שכמוך- 'אתה לא שומע מה אומרים לך', אני רוצה לפתוח פה חשבון!" התרגז הכספר והלך קרא ל'מנהל', והסביר לו שהאיש 'כינהו'- 'שוטה'. פנה ב'עצבנות' המנהל לאיש ודרש: "אדוני, מה הבעיה שלך?". "ניגש האיש את זיעתו, וסיפר: "לפני שבוע 'זכיתי' ב-'לוטו' 20 מיליון ש, ואני רוצה לפתוח אצלכם 'חשבון' להשים שם את 'כספי הזכיה' שלי". השיב לו ב'חיוך רחב שבחיוכים: "והשוטה לא פתח לך"...

42. "נשימה דרך האף" משתמשים בה כ"טכניקה לטיפול בקשיי נשימה". {נשימה דרך הפה" נראית אולי 'קלה יותר', אבל טמון בזה "אליה וקוץ בה"- כמו שהוא שאמר לחברו: "מאז שאני ב'עסקי המניות' אני 'ישן כמו תינוק!'" שאלו חברו: "באמת! עד כדי כך אתה 'מצליח'?". השיבו המתלונן: "כמו תינוק אני כל שעה קם ו'בוכה!'"...

43. "נשימה דרך האף" מועילה ל"חיוורון בעור". {יש דברים שאמנם הם רק 'כלי' או 'חפץ' 'יחיד', אבל בכוחם לתת כ"כ הרבה 'תועלת וערך מוסף' כמו- האדם שהגיע

